

கலைஞர்க்கும் 'தமிழ்' என்ற பேர் 18

அது வெறும் முகமன் அல்ல - உபச்சார வார்த்தையல்ல - அன்பழகனாளின் அடிமனத்து வெளிப்பாடு - அவர் கலபத்தில் யானரயும் புகழமாட்டார்.

'குழகம்' நிலை பெற்றுவிட்ட ஒரு மக்கள் சொத்து கலைஞர் தமிழர்களின் ரத்த அனுக்களோடு ஜக்ஷியப்பட்டுவிட்ட 'சொந்தம்' - 'பந்தம்' சுதாயாடும் உறவு!

இந்த 'சொத்தும்' - சொந்தமும்' தமிழகத்தின் 'பிதுராஜித்' உரிமை - உடைமை - இது உண்மை.

கலைஞருக்கோ - 'தமிழ்தான் - தாய்! அவர் நாக்கில் 'தமிழ்' தவமிருக்கும். அவர் வாக்கில் அது 'தில்லானா'!

தமிழ் மக்கள்தான் - அவருக்கு உற்றார் - உரூனர் - அண்ணன் தமிழி - அக்காள் தங்கை - பெற்றோர் - பெரியோர் - தோழர் - தண்ணவர் - காவலர் - காப்பாளர் மெய் - மெய்!

அந்த ஒரே ஒரு நூற்றுமீது தலைஞர் - இன்று நம் தலைஞர் - இன்றைய இந்திய - அரசியலில் - சந்திரனாக ஒளிபொழிந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அவரின் அரை நூற்றாண்டு கால அரசியலில் அவருக்கு ஏற்பட்ட 'நெருப்புச் சேந்தனைகள்' வேறொன்று தலைவனுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தால் அவன் 'தற்கொலைக்கு' துணிநிறுப்பான்

ஆனால் - நம் அரும் கலைஞரோ - தன்னை சாய்க்க வந்த நூற்றாயிரம் 'சதிகளை' சுவக்குறிக்கு அனுப்பிய சாதுர்யன்.

'விஷ்டப்பால்' கொடுக்க முனைந்த 'பூதகிகளை' யும் புதைகுறிக்கு அனுப்பிய சாமர்த்தியன்.

'புராண பாஷாயில் சொல்வதானால் - தமிழக அரசியலில் - காளிங்க நர்த்தனம் செய்த சாகசன்.

இன்று அவர் - அரசியலில் - எல்லார்க்கும் எல்லார்க்கும் - வல்லார்க்கும் வல்லார்க்கும் - 'பிதாமகனாக' விளங்குகிறார்.

இருக்கும் இடத்திற்கு ஏற்ப 'அவரை' விரோதி போல காட்டி கொண்டாலும் -

அவர்களின் உள்ளத்து அடி ஊற்றில் - ஆயிரம் இருந்தாலும் 'கலைஞர் கலைஞர்தான்' என்ற 'தர்ம உணர்வு' கரந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

பெரியார் இல்லை - அன்னை இல்லை - காமராஜர் இல்லை - இன்று இந்தத் தமிழ்நாட்டில்...

அவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் - தமிழர்களை இயக்குகிறார்கள் என்பதற்கு உருவெளித் தோற்றுமாக - உருவமாக இன்று நிலைத்திருப்பவர் யார்? யார்?

தமிழர் சமுதாயத்தின் அந்தப் பழம்பெரும்பாரம் பரியத்தின் கல்வெட்டாக - செப்பேடாக - சிலாசானமாக - இன்று நிமிர்ந்து நிற்கும் 'தமிழர் சக்தி' யார்?

கட்சி வேண்டாம் - கொடி வேண்டாம் - காழ்ப்பு கசப்பு வேண்டாம் - விருப்பு வெறுப்பு வேண்டாம் - விட்டுவிட்டு யார் வேண்டுமானாலும் ஒருகணம் நெற்றைச் சுத் தொட்டு சொல்லட்டும்.

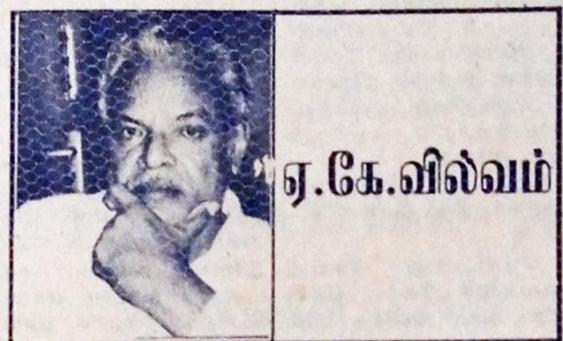
அந்த வாழையடி வாழையில் - வளர்ந்த திருக்கூட்டத்தில் - இன்று வரலாறாய் தமிழ்நாட்டை வழி நடத்துபவர் கலைஞர்தானே?

உண்டா? இல்லையா? உண்டா சோறு உப்போடு தான் என்றால் - உண்மையை 'நம்மில் நம்மவர்கள்' எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இது - கட்டாயம் அல்ல - எல்லா கட்சிக்காரரா கணையும் - தமிழ் உணர்வோடு - தமிழர்கள் என்ற உறவோடு கேட்பேன்.

'பெரிண்மீக்கு' என் 'அமாவாசை' என்று பெயர் கைவகிறீர்கள்.

கோழி கூவும் விடியலுக்கு - ஏன் - கோட்டானின் 'இரவு' என்கிறீர்கள்.

ர. கே. விலும்

அவை இல்லா வாங்க கடல் - அதில் ஆளில்லா நிலாப் பட்டு - அரை கொடி நடசத்திர மீன்கள்.

கண் இருக்கிறது. ஒன்றல்ல - இரண்டாக - இருந்தும் - 'கும்மிருட்டு' என்று உள்ளினால்கூசாதா மனித அறிவு?

அதுபோல்தான் - இன்றானே தமிழாய் - தமிழே தானாய் - தானே தேனாய் - தேனே தானாய்....

ஓராண்டி. ஸி. பிள்ளைகளான பணிரெண்டு திறக்கிறோம் -

இரவென்ன பக்கவென் - குளிரென் அன்வென் - நொடி யென் பொழுதென் -

என்றும் பாராமல்...?

மன் இருக்கும் இடமெல்லாம் 'தமிழ்' பண்மெழு யால் - பூரியைக் குளிரிவித்து...

பகுத்திறவுப் பயிர் விளையைச் செய்யும் தலைவர் கலைஞர் - நெற்றில் ஓடுவது ரத்தமல்ல - தமிழ் - தமிழ் - தமிழ்.

புராணப்படி சொல்வதானால் - அனுமன் இதயத்தை பிளர்ந்து காட்டியபோது அதில் கல்யாணமன் இருந்தானாம்... அதுபோல -

புத்துலகச் சிறப்பு நம் கலைஞர் கண் இதயத்தைப் பிளர்ந்து காட்டி னால் அதில் கண்ணித் 'தமிழ்' இருக்கும்.

"என்னை வடதுரு-த்தில் அவ்வது தென் துருவத்து பனிமேட்டில் தலைஞர் அப்போதும் என்ன நாக்கு வறண்டுவிடாது - மரத்துப் போகாது - அதில் என் ஆங்கிலம் துள்ளும்"

என்றானே - விண்சன்ட் சர்சில் - அதுபோல - நெடுப்பாற்றில் தூக்கிப் போட்டாலும்..?

பொருப்பிலே பிறந்த தெள்ளை புகழிலே வளர்ந்து - சங்கத் திருப்பிலே தவழ்த்து - வைகை எட்டிலே மிதந்த 'தமிழ்' தான் அவர் செந்தாளில் கூத்தாடும் - கொலுசி விளையாடும்.

தத்தைப் பருவத்திலே காந்த அந்த 'தமிழ்' உணர்வதான் - இன்று அவரைத் தமிழர்களின் தலை வணாக்கிற்று - அரசியல் அல்ல.

அதே - தமிழ் உணர்வதான் - 'கல்வகுடி' தமிழர்கள் உள்ளக்குடி - இங்கேன் 'டாலுமியாவிற்கு' ஒரு விவாசக் கொடி?

என்று வெடித்த விளாவால் தடித்தது கலைஞரின் 'தமிழ்' உள்ளம்.

கண்ணடவிழிப் பெண்ணின் மடியைத் தலையையொக்கை கொள்ள வேண்டிய அந்த வயதில்....

நெடும் அதன் பேண்டும் ஒன்றுக்குள் ஒள்ளான அந்தக் காட்சியைக் கண்டு - கொங்கச் சுத்தில் மூழ்வதே திளைத்திருக்க வேண்டிய அந்தப் பருவத்தில்...

தண்டவாளத்தையே தலையையொக்கை கொண்டு - ஒடிவழும் ரயிலில் ஒடிவா - என் ஒடியிரண்கு வெல்லமல்ல - அது தமிழுக்காக - தமிழ் உணர்வுக்காகக்கொல்லப்பட்டும் ஒன்றுபடுத்தாயே.

அந்த துணிச்சல் - அந்த துடசித்தம் - அந்த தமிழ்க்கால் - உண்ணோடு மட்டும் ஒடுங்கிய ஒன்று - உங்கிய ஒன்று.

அதனால்தான் - கலைஞரிக்கும் 'தமிழ்' என்ற பேர் - என்று சொல்வேன்.